

Преюдициално запитване отправено от Районен съд Пловдив (България) на 10 юли 2009 г. — Васил Иванов Георгиев / Технически университет — София, филиал Пловдив

(Дело С-268/09)

(2009/С 220/53)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Районен съд Пловдив

Страни в главното производство

Ищец: Васил Иванов Георгиев

Ответник: Технически университет — София, филиал Пловдив

Преюдициални въпроси

- 1) Дали разпоредбите на Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите⁽¹⁾ изключват приложението на национален закон, който не допуска сключването на безсрочни трудови договори с професори, навършили 65 годишна възраст? По-конкретно, съобразявайки чл. 6, пар. 1 от директивата, обективно и обосновано оправдани от законосъобразна цел, както и пропорционални ли са предвидените в чл. 7, ал. 1, т. 6 от Закона за защита от дискриминация предвиждания, въвеждащи възрастови ограничения при заемането на конкретна длъжност, имайки предвид, че директивата е транспонирана в българското законодателство изцяло?
- 2) Дали разпоредбите на Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите изключват приложението на национален закон, който предвижда задължително пенсиониране на професори, навършили 68 годишна възраст? Възможно ли е при изложените факти и обстоятелства по настоящото дело и в случай на констатирано противоречие между разпоредбите на Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите и релевантното национално законодателство, в което въпросната директива е транспонирана, тълкуването на разпоредби от общностното право да доведе до неприлагане на националното законодателство?
- 3) Дали националното законодателство установява навършването на посочената възраст като единствено условие за прекратяване на безсрочното трудово правоотношение и за възможността за продължаването му като срочно трудово правоотношение между същия работник и същия работодател на същата длъжност? Дали националното законодателство установява максимална продължителност и брой на продължаванията на срочното трудово правоотношение със същия работодател след трансформирането на безсрочния договор в срочен, след изтичането на които е невъзможно

продължаването на трудовото правоотношение между страните?

(¹) ОВ L 303, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7.

Иск, предявен на 15 юли 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Испания

(Дело С-269/09)

(2009/С 220/54)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: R. Lyal, и F. Jimeno Fernández)

Ответник: Кралство Испания

Искания на ищеца

- да се обяви, че като е приело и оставило в сила член 14 от Закон 35/2006, от 28 ноември 2006 г. за данъка върху доходите на физическите лица и за частично изменение на законите за данъчно облагане на дружествата, на доходите на чуждестранните лица и на имуществото — разпоредба, според която данъчно задължените лица, които преместват своето местопребиване в чужбина, са длъжни да включат всички доходи, които все още не са обложени, в данъчната основа за последната данъчна година, през която те са считани за местни данъчно задължени лица — Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по членове 19 ЕО, 38 ЕО и 43 ЕО и по членове 28 и 31 от Споразумението за ЕИО;
- да се осъди Кралство Испания да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

1. В съответствие с член 14 от испанския Закон за данъка върху доходите на физическите лица и за частично изменение на законите за данъчно облагане на дружествата, на доходите на чуждестранните лица и на имуществото, доходите подлежат на данъчно облагане за годината, през която са получени. Независимо от това параграф 2 от посочения член съдържа специални правила, които позволяват някои видове доходи да бъдат облагани през различни данъчни години. При все това, когато данъчно задълженото лице прехвърли своето местопребиване в чужбина, параграф 3 от същия член предвижда, че всички доходи, които все още не са обложени, се включват в данъчната основа за последната данъчна година, през която това данъчно задължено лице е било считано за местно лице.
2. Комисията счита, че испанското законодателство допуска дискриминация в третирането, когато физическо лице прехвърля своето местопребиване извън Испания, въпреки че то трябва да се прилага по един и същи начин независимо дали физическото лице запазва или не своето местопребиване на испанска територия.

3. Това законодателство нарушава принципа на свободно движение на хора, посочен в членове 18, 39 и 43 от Договора за ЕО и в членове 28 и 31 от Споразумението за ЕИО.

Жалба, подадена на 16 юли 2009 г. от КМЕ Germany AG, по-рано КМ Europa Metal AG, КМЕ France SAS, по-рано Tréfilméaux SA, КМЕ Italy SpA, по-рано Europa Metall SpA, срещу Решението от 6 май 2009 г., постановено от Първоинстанционния съд (осми състав) по дело T-127/04, КМЕ Germany AG, по-рано КМ Europa Metal AG, КМЕ France SAS, по-рано Tréfilméaux SA, КМЕ Italy SpA, по-рано Europa Metall SpA/Комисия на Европейските общности

(Дело C-272/09 P)

(2009/C 220/55)

Език на производство: английски

Страни

Жалбоподатели: КМЕ Germany AG, по-рано КМ Europa Metal AG, КМЕ France SAS, по-рано Tréfilméaux SA, КМЕ Italy SpA, по-рано Europa Metall SpA (представители: M. Siragusa, G. Rizza, M. Piergiovanni, A. Winckler, T. Graf, avocats)

Друга страна в производството: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Съда:

- да отмени решението,
 - доколкото е възможно въз основа на изложените пред Съда факти да отмени частично решението и да намали глобата на КМЕ и
 - да осъди Комисията да заплати съдебните разноски по настоящото производство, както и по производството пред Първоинстанционния съд
- или, при условията на евентуалност, ако фазата на производството не позволява това,
- да отмени решението (включително и частта, в която Първоинстанционният съд осъжда КМЕ да заплати съдебните разноски) и да върне делото на Първоинстанционния съд за ново разглеждане.

Правни основания и основни доводи

С първото си правно основание жалбоподателите упрекуват Първоинстанционния съд, че е приел, че Комисията надлежно е доказала влиянието върху съответния пазар на споразуменията относно валцдрат за намотки на бобини (Level Wound Coils Arrangements) и че следователно този фактор трябва да се отчита при определянето на началния размер на глобата на КМЕ. Като разсъждава по този начин и като решава да отхвърли първото искане от жалбата на КМЕ, Първоинстанционният съд е нарушил общностното право и е изложил нелогични и неподходящи мотиви за решението си. Освен това

Първоинстанционният съд явно е изопачил фактите и доказателствата, които са му били представени в подкрепа на заключението на Комисията, че представените от КМЕ доказателства от икономическо естество не разкриват като цяло липса на каквото и да е влияние върху пазара на нарушението.

С второто правно основание жалбоподателите упрекуват Първоинстанционния съд, че е одобрил позоваването от Комисията — при определяне размера на засегнатия от нарушението пазар, за да се определи елементът тежест за глобата на КМЕ — на пазарна стойност, която неправилно включва приходите от продажби, извършени на пазар, който е нагоре по веригата и е различен от пазара „с картела“, въпреки че членовете на картела не са вертикално интегрирани в пазара нагоре по веригата. Като разсъждава по този начин и като решава да отхвърли второто искане от жалбата на КМЕ, Първоинстанционният съд е нарушил общностното право и не е изложил подходящи мотиви за решението си.

С третото си правно основание жалбоподателите упрекуват Първоинстанционния съд, че е отхвърлил третото искане от жалбата, съгласно което Комисията е приложила неправилно Насоките за глобите от 1998 г. и е нарушила принципите на пропорционалност и на равно третиране като е наложила максималния процент увеличение на началния размер на глобата на КМЕ поради продължителност. Според жалбоподателите Първоинстанционният съд е нарушил общностното право и е изложил неясни, нелогични и неподходящи мотиви за тази част от решението си.

С четвъртото правно основание жалбоподателите поддържат, че Първоинстанционният съд е нарушил общностното право като е отхвърлил четвъртата част от четвъртото искане от жалбата и като е потвърдил частта от решението на Комисията, в която тя отказва на КМЕ да ползва намаление на глобата поради съдействието му извън приложното поле на Известието за сътрудничество от 1996 г., което е в нарушение на Насоките за глобите от 1998 г., както и на принципите на справедливост и на равно третиране.

С петото си и последно правно основание жалбоподателите твърдят, че Първоинстанционният съд е нарушил общностното право, както и основното право на жалбоподателите на ефективна и безпрепятствена съдебна защита, като не е разгледал внимателно и подробно доводите на КМЕ, както и като не се е отнесъл с необходимото зачитане на правото на прещенка на Комисията.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal de grande instance de Paris (Франция) на 16 юли 2009 г. — Olivier Martinez, Robert Martinez/Société MGN Ltd.

(Дело C-278/09)

(2009/C 220/56)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de grande instance de Paris